UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

ad fauorem hominum Maſſæ de iure concludēdum
eſſe ſum arbitratus. Laus Deo.

S V M M AE.

Emphyteoſis, & precaria patri paſſu ambulant, & in omnibus ac per omnia æquiparantur.
In contractu precariæ ſi conductor tempore conuento renouationē non petat, uolente eccleſia abſque ſpe renunciationis à iure ſuo cadit.
3 *Idem in contractu emphyteotico eccleſiæ.*
Nec refert, in utroque contractu, an conceſſio facta fuerit ad uitam, uel ad certum tempus renouādum, uel in perpetuum cum pacto renouatio, nu.6.
4 *Renouatio, ſtante loci conſuetudine, ſeu conuentione de renouando in contractu emphyteotico eſt neceſſaria.*
5 *Et de hac conſuetudine cui ſit ſtandum.*
7 *Renouatio in contractu tàm emphyteotico, quàm precariæ non dicitur tacitè, & ex perſeuerantia, finito tempore, facta, ſed ſcripturam pro ſolemnitate requirit.*
8 *Et illi non dicitur ſatisfactum, nec caducitas ex ea proueniens uidetur remiſſa, ſi prælatus eccleſiæ penſiones poſtea ſimpliciter reciperet, & de illarum ſolutione per ſcripturam appareret.*
Canonem recipiendo quis prælatus, & quando in iure caducitatis eccleſiæ quæſito præiudicet.
10 *Quid in ſimplici negotiorum geſtore, & procuratore etiam habente mandatum exigendi, & recipiendi ſimpliciter canonem à cōductoribus, & emphyteotis.*
11 *Procurator non habens ſpeciale mandatum, uel cum libera ius domini remittere non poteſt.*
12 *Caducitatis ius quando ex patientia, & tollerantia domini cenſeatur remiſſum, & quando non.*
13 *Caducitatem dominus remiſiße non dicitur, quando illius ſcientiā non habuit.*
14 *Caducitatem ob non petitam renouationem, & alia in inſtrumento conceſſionis contenta fuiße commißam, an epiſcopus, & prælatus ex eo ſciuiſſe præſumatur, quòd ab initio inuentarium de omnibus rebus eccleſiæ facere debuerit.*
15 *Renouationis petendæ tempore elapſo, emphyteota illam non petens, dicitur iure ſuo ipſo iure priuatus.*
16 *Renouatione infra tempus conuentum non petita, quando conceſſio eſt facta non in perpetuum, ſed ad tempus, ut ad nouenniū ad renouandum, ſi dominus declarauerit emphyteotam à iure ſuo cecidiſſe, ea amplius peti, & concedi non poteſt.*
17 *Per renouationem quando dicatur fieri noua conceſſio, & nouus contractus.*
Et quando ſecus, & num. 19.
18 *Inſtrumentum, & contractus inter ſe differunt tāquam continēs, & contentum.*
20 *Determinari pariformiter non debent ea, quę à diuerſis diſpoſitionibus recipiuntur.*
21 *Renouari quid dici poſſit, & ad quid hoc uerbum referri queat.*
22 *Locatio facta uſque ad tertiam generationem ad terminum nouē annorum renouandorum, an dicatur una, quouſque durat tertia generatio, an uero plures de noueunio in nouennium, & quid illa uerba uſque ad tertiam generationem importent, & quomodo intelligantur.*

EPITOME.

Emphyteotam ob renouationem tempore cōuento nō petitam, eccleſia, & domino declarante, abſq; ſpe recuperationis à iure ſuo cecidiſſe, & tot fuiſſe cōceſſiones, & locationes nouas, quot fuerant tempora locationum, & renouationum, ac renouationes faciendæ, non autem vnicam durare locationē, & conceſſionem, non obſtantibus renouationibus, hic demonſtratur.

CONSILIVM CXVI.

IN cauſa caducitatis, quæ inter Epiſcopatū
Bononię ex una, & illos de Bologninis ex
alia vertitur, licet ante, quam de illa noti-
tiam habuerim, quam plures clariſſimi iu
riſconſulti, & ꝓcipuè eximius Alciatus ſuꝑ diuerſis ar
ticulis, & maximè an ob non petitam renouationem
ꝯductor à iure ſuo ceciderit, doctiſſimè cōſuluerint
adeò ꝙ nullus dicendi locus mihi amplius ſupereſſe
uideatur, tamē ut amicorū, quorum honeſtæ petitio
ni par eſt ob tempore, deſiderio ſatisfaciam, ſuper ul
timo quęſito proximè relato aliqua pauca allegabo.
Et ꝙ eo non petitā infra tēpus cōuentum renouatio-
nem emphyteota à iure ſuo cecidiſſe dicatur, ſtante
declaratione, & uoluntate eccleſiæ, quæ ob hanc cau
ſam declarauit illum iure ſuo fuiſſe priuatum, prout
1 in actis continetur, oſtendo, nam in primis † certum
eſt in iure, ꝙ emphyteoſis, & precaria pari paſſu am-
bulant, & quod in uno reperitur, in alio dicitur, & iō
gl. in c. precariæ. 10. q. 2. inquit, ꝙ affines ſunt, & Bart.
in l. ſi finita. §. ſi de uectigalibus. ff. de damno infec. di
cit illas dici ſimiles in omnibus, & per omnia, & Præ
poſi. Medio. l. in prælud. feudo. circa finem aſſerit in
nihilo differre, ac in oībus, & per omnia æquiparari.
2 Alex. in conſi. 165. col. 2. lib. 2. Sed † in contractu pre-
carię ſi conductor omiſerit tempore conuento reno
uationem petere, uolente eccleſia abſq; ſpe recupera
tionis à iure ſuo cadit, ut uolunt doct. oēs poſt gl. fin.
in c. 1. extra de precar. ut per Hoſt. Ioan. de Imo. Abb.
3 & And. Barb. ibi, ergo † idem in contractu emphyteo
tico eccleſiæ eſt dicendum, ꝙ uolente, & declarante
eccleſia, prout in caſu occurrēti uoluit, & declarauit,
emphyteota à iure ſuo cecidiſſe dicatur, & quāuis de
de iure in contractu emphyteotico renouationi nō
ſit locus, quia hoc iure cautum non reperitur, tamen
4 † ſtante loci conſuetudine, ſeu conuentione de reno
uando, renouatio eſt neceſſaria, ſicut in contractu ꝓ-
cariæ, in quo renouatio ortum habuit à conſuetudi-
ne d. c. 1. de ꝓcar. & ibi Ant. Imo. Abb. & antiqui om-
nes, & probantur hæc ex tex. cum gl. in §. neq; illud ī
auth. de non alien. aut permut. rebus, per Bal. in auth.
ſi quas ruinas. col. 2. C. de ſacroſ. eccl. & optimè ꝑ Im.
5 in d. c. 1. col. 1. Et † de hac conſuetudine, ꝙ renouatio
in contractu emphyteotico fieri debeat, ſtandum eſt
doctoribus ſic aſſerentibus ad tradita per Bar. in l. de
quibus. ff. de legibus, & no. in cap. fin. de conſuetu. &
6 † quoad hunc effectum non refert, an conceſſio facta
fuerit ad uitam, uel ad certum tēpus renouādū, uel in
perpetuū cū pacto renouationis, qm̄ in precaria idē
contingit, quæ ad longum certum tēpus, uel ad uitā,
uel in perpetuum ad renouandū de quinquennio in
quinquennium fieri pōt, & tamen quomodocūque
facta fuerit, ſi renouatio tempore conuento, uel con
ſueto non fuit petita, cōducēs ipſo iure, uolēte eccle
ſia, hoc eſt ī illius ꝑlato, cadit à iure ſuo, ut paſſim do
cto. in d. c. 1. & in locis de hac materia loquētibus at-
teſtātur: ergo idē in cōtractu emphyteotico ꝑ ꝓdicta
7 dicēdū eſt. Neq; † finito uno quinquennio pōt dici ta
citè, & ex ꝑſeuerantia facta renouatio, qa illa ſcriptu-
ra ꝓ ſolēnitate requirit, ut in l. 1. C. de iure emphy. iū
cta. l. itē quæritur. §. qui impleto. ff. loca. ueluti in ter-
minis declarat Bal. in l. unica. col. antep. C. quādo nō
8 peten. par. ¶ Ex qbus infertur, † ꝙ ēt ſi ꝑlatus eccleſiæ
penſiones poſtea ſimpliciter reciperet, & de illorū ſo
lutione per ſcripturā appareret, ꝑꝑ hoc tamē nō dice
retur renouationi fiendę ſatisfactū, neq; ius caducita
tis ex non petita renouatione proueniens uideretur
remiſſum cum ſolemnitas ſcripturę ad renouationē
faciendam eſſet neceſſaria, ut ſupra ꝙ ſecus contin-
geret in caducitate ex non ſolutione canonis proue-
niēte, quę tacitè ex receptione futuri canonis poſtea
facta cenſeretur remiſſa, ut habetur per gloſam, & do
ctores cōmuniter. in c. potuit. extra de locato. ¶ Præ-
terea diligetner eſt animaduertendū, quis fuerit ille,
9 qui ſimpliciter futuras penſiones receperit, † quoniā
ad hoc, ut recipiendo potuerit eccleſię pręiudicare,
neceſſe

neceſſe eſt illum fuiſſe talem,qui à iure,uel ab homi-
ne poteſtatem,& mandatum præiudicandi habuerit:
& ideò ſi contingeret,eccleſiam eſſe collegiatam, ſo
lus prælatus tacitè remittere,& ſic hoc modo præiu-
dicare non pōt,quoniam ſolus poteſtatem, & man-
datum præiudicandi à iure habere non dicitur, ut ꝑ
gloſam,& doctores,ubi Imo.& alii in d.c.potuit.&ꝓ
batur in c.nouit.& c.paſtoralis.extra de his, quæ fiūt
à prȩl.ſine conſenſu cap.ſi uerò eccleſia non ſit colle
giata, uel ſaltem totum ius ex conſuetudine, aut ex
priuilegio in ſolo prælato reſideat, tunc recipiendo
pro futuro tempore poſſet eccleſiæ præiudicare,ad
not.per gloſam,quam omnes approbant, in d. c. po-
tuit.quia prælatus tunc diceretur à iure mādatum, &
poteſtatem in hoc eccleſiæ præiudicandi habere,iux
ta ea,quæ habentur,& not. in c. ut ſuper.de rebus ec-
cle.non alien. & cum ſit procurator iuris diſpoſitio-
ne,qui liberam,& generalem bonorum eccleſiæ ad-
miniſtrationem habere dicitur,ut eſt tex. cum gl. in
c.ſi.12.q.1.& glo.melior de iure in c.quia epiſcopus.
3.q.5.nil mirum,ſi in acquiſitis, nondum tamen in-
corporatis, nec menſæ eccleſiȩ applicatis ſolus præ-
iudicare poteſt,ut ĩ d.c.ut ſuper.ibiq; Abb.& omnes,
& eſt text.in c.2.ubi gloſa.extra de feudis. ¶ Et ex his
10 infertur,† ꝙ ſimplex negotiorum geſtor, immò pro-
curator,qui etiam mandatum exigendi, & recipien-
di ſimpliciter canones à cōductoribus,& emphyteo-
tis haberet,niſi etiam ab illis,qui ob non ſolutum ca
nonem à iure ſuo cecidiſſent, exigendi mandatū ſpe
ciale haberet,exigendo,& recipiendo canones futu-
ri temporis ab illis,qui à iure ſuo cecidiſſent, non di-
ceretur eccleſiæ præiudicare, neq; ius caducitatis re-
mittere,argumento eorum, quȩ habentur per Inno-
centium in c.in cauſis.de offic. deleg. & per Paulum
de Caſtr.in l.1.ff.de iudi.in repeti.circa finem.ubi uo
lunt procuratorem non poſſe ſine mandato ſpeciali
11 prorogare,† & faciunt ea,quæ habentur in l. manda-
to generali.ibique Bar. ff.de procura.& per Innocen
tium in c. cum olim. de offic. deleg.l. ſi conſentit. §.
uideamus.& ibi Bar.ff.quib.mod.pign.uel hypot.ſol
uitur.ubi procurator non poteſt ius domini remitte
re,niſi habeat ſpeciale mandatum,uel cum libera,ut
ibi,& argumento eorum, quæ habentur in l.procura
tor cui.cum ibi not.ff.de procura.& in c. qui ad agen
12 dum.eod.tit.in 6.Prӕterea,† ꝙ ex patientia , & tolle-
rantia domini:puta feudatarium, uel emphyteotam
ad obedientiam admittendo, ipſe dominus caduci-
tatem remittere cenſeatur,ut per gloſam in d.c. po-
tuit.cum ſimilibus.non procedit, ubicunque actus,
propter quem à iure ſuo cecidit,eſt ſucceſſiuus,& ad
huc poſt caducitatem durat,ut quando cecidiſſet ob
alienationem factam,uel propter aliam cauſam ſuc-
ceſſiuam,& cauſam duratiuam habentem, ut uoluit
do.Ant.de But.in conſi.22.inci.In nomine domini,
&c.uiſis pūctis.in 2.& 3.col. qui plura allegat: & hoc
dictum refert,ac ſequitur do. Præpoſitus in titu. quo
tempo.mil.col.4.uerſi.item inquantum iſta gloſa.in
uſu feudorum.ſed hic actus non petendi renouatio-
nem eſt ſucceſſiuus, & adhuc durat poſt curſum tem
poris ad petendam renouationem dati, quia ſemper
uerum eſt,renouationem non fuiſſe petitam,quouſ-
que fuerit declaratum emphyteotam cecidiſſe,ergo
13 &c.¶ Rurſus† in terminis noſtris non conſtat eccle-
ſiam, hoc eſt prælatum ſciuiſſe hanc caducitatē, quo
fit,ut dominus non dicatur tacitè illam caducitatem
remiſiſſe,ad not.plenè per Præpoſitum Mediolanen
ſem,ultra allegata per alios in c. 1. quo temp. mil.in
uſu feudorum.& in d.c.1.§.præterea.Nec aduerſatur
14 † ꝙ prȩlatus hoc in caſu prȩſumitur ſciuiſſe,uidelicet
de nouennio in nouennium renouatio peti deberet,
ex eo,quod epiſcopus, & prælatus ab initio
rium de omnibus rebus eccleſiæ, & con
de inſtrumentis facere debuit,ad tradita
torem in tit.de inſtru.edit.§.fi.uerſi.qui
illis inſtrumētis notitiā habuiſſe cēſetur,
officiū prȩlati ſpectat,per not.per Abb.in
de electio.iuncto c.manifeſtè.12.q.1.Nam
tur,ꝙ ad officium epiſcopi,& prȩlati per
re,& inueſtituram facere,ut ſupra, & hoc
& prȩlatus ſcire præſumitur , & hoc eſt,
Abb.in d.c.innotuit.cum ſimilibus.ſed
tenetur inuentarium facere,præſumatur
cij eorum omnium , quæ in inuentario
benda,notitiā habere,hoc negatur. For
poſſet,ꝙ ſi conſtaret inuentarium fuiſſe
& prælato factum,præſumeretur tunc no
tentis,& deſcriptis in illo habuiſſe: ſed m
deri poteſt,ut dictum fuit per alios in hac
catos,qui cum ſatis ſuperque hanc oppo
15 mouerint , ad eorū dicta me remitto.¶
quo certum tempus ad petēdam renouati
præfixum in caſu occurrenti,elapſo illo te
phyteota debet dici ipſo iure priuatus, ar
feudo ad emphyteoſim,in quo lapſo tem
& diei,uel menſis ſecundum perſonarum
tem feudatarius,ſeu hȩredes ſui,uolente d
ſo iure priuantur.c.1.§.prȩterea.il 1.de pro
alien.per Feder.d.c.1.quo tempo.mili.&
per doctores.& habetur per gloſam,Abbat.
16 in c.2.extra de feudis.¶ Dico etiam,† ꝙ
fuit petita renouatio infra tempus conuen
ſcopus non tenetur ulterius renouare,nam
cta,quȩ ſatis concludenter inferunt,in ca
ti conceſſio non fuit facta in perpetuū,
gum tp̄s,ſed ad nouennium ad renouan
lis nouem annis reuolutis, durante dicta
ad renouādū de nouem annis in nouem
fit,ut ſi renouatio non fuerit infra tēpus
petita,ea amplius peti,& concedi non poſ
prima locatio,& conceſſio totaliter fuit
facto illius,qui renouationē petere debebat,
ſijt eſſe integra, ex quo dominus epiſcopus
teotam ob hoc à iure cecidiſſe declarauit,
Bal.in auth.qui rem.C.de ſacroſ.eccle.&
tum facit id,quod uoluit Ang.in conſil.
Chriſti nomine,ex forma,et ſeriè dictorū
torū. circa finem.in tertio dubio.et ſequitur
cōſi.165.col.2.lib.2.et quāuis Ang.ibi uoluerit
nē ꝑſonalē emphyteotȩ ꝯ̃ dominū ad inter
tere,tn̄ ibi illud eſt,quia ſine culpa illius,in cu
ſona renouatio fieri debebat,res ĩtegra eſſe
at in caſu noſtro eius culpa res deſijt eſſe inte
negligēter,et dolosè,ſeu ſciēter tp̄s renoua
17 ciēdæ labi permiſit.Præterea,† ꝙ ꝯ̃hentes
uoluerint ꝑ lapſū nouēnii primā locationē
extingui debere,et ſic ſucceſſiuè,et ꝯſequen
nouationē fieri nouū ꝯ̃ctum,nouamq; loca
tis clarè ex uerbis inſtrumēti colligitur, dū
facta fuit ꝯceſſio,et locatio poſſeſſionis,de
non ad longū tp̄s,ſed ad terminū nouem an
dictis nouem annis reuolutis finiendorū,
rum tamē &c. ergo finito dicto nouēnio
ta cōceſſio,et locatio,& per renouationē no
tio ꝯ̃hi,nouusq; cōtractus fieri diceretur,ꝑ
cōſi.184.et Alex.in d.conſi.165.Bal.in l.
de fideicōmiſ.et in d.l.unica.colum.antepen.
non peten.par.argumento tex.not.et ibi Bar.
de Caſt.in l.item quȩritur.§.qui impleto.circa
cum l.ſequen.ff.locati et eſt de mente Abb.in
de precar.ubi facit differentiā,an conceſſio
pet

petuum cum pacto renouationis, & hoc caſu per re-
nouationem non dicitur fieri noua conceſſio, an ve-
ro fiat conceſſio ad modicum tēpus, hoc eſt ad quin-
quenniū, idē ſi ad nouenniū eadē rōne, quia tūc etiā
ad non longū tempus fieri diceretur, cū pacto reno-
uationis, & tunc per renouationem factā, finito pri-
mo tēpore diceretur fieri noua conceſſio, nouuſque
cōtractus, ut eſt de mēte Abb ibi: Finito ergo primo
tēpore, ſi renouatio petita non eſſet, amplius fieri nō
deberet, & conductor à renouatione, nouaque con-
ceſſione excluderetur, ex quo tempus primæ con-
ceſſionis finitum eſſet, & lapſum foret tempus, in-
fra quòd renouatio peti debebat, & poterat.
¶Hoc etiā ſuadetur ex eodē inſtrō locationis in pa-
cto de renouatione faciēda, in quo cōuentū fuit, ꝙ
finitis, & reuolutis dictis nouē annis reſpectu poſſeſ-
ſionis trecētarū & ſeptem tornaturarū, ac etiam fini-
tis uigintinouem annis reſpectu poſſeſſionis duarū
millium & quingētarum tornaturarū, ipſi conducto-
res infra menſem petere tenerentur ſibi fieri facere
renouationem præſentis contractus, & inſtrumenti,
quā renouationē, nouāq; cōceſſionē facere teneātur
prefatus R. D. Eps, & eius ſucceſſores &c. Noto pri-
mo illa uerba præſentis cōtractus, & inſtri, ex quibus
infertur non ſolum eſſe faciendā renouationē inſtri
ad effectum, ut memoria non pereat, & ſic ex longi-
tudine tēporis eccleſiæ præiudicium generari poſſit,
niſi renouatio fieret, ut in c. lōgitudine, & c. ſæpe. 12.
q. 2. cum ſimilibus allegatis per Abb. & alios in d. c.
1. de precar. ſed etiam ex tenore dicti inſtri facienda
eſt renouatio contractus: † inſtrm enim eſt ſcriptu-
ra in qua contractus eſt deſcriptus, & ꝯñr cōtractus,
& inſtrm inter ſe differunt, tanquā continens, & con
tentum, argumento l. contractus. C. de fid. inſtrum. &
de ſe patet. Finito ergo primo nouennio, uel ſecun-
do, & ſic tpe, quo renouatio fieri debebat, nouus con
tractus fieri dicebatur, alioquin ſi adhuc eadem ꝯceſ-
ſio, idemq; contractus conceſſionis duraret, & ſolū
diceretur fieri renouatio inſtri, & illius tenoris ad ef-
fectū, ne tpis longitudine memoria periret, ut ſupra,
profectò ſatis fuiſſet in inſtrō dictū eſſe, renouationē
fieri præſentis inſtri: cū eo caſu, quo poſt finitū pri-
mum quinquēnium, uel nouēnium prima locatio fi
niti non dicitur, per renouationem nouus cōtractus
fieri nō dicatur, ſed idem remaneat, ut quando eſſet
facta conceſſio in perpetuum, ad tradita per domi.
Anto. in d. cap. 1. de precar. ubi clarè hoc uoluit.
¶Secundo pondero etiam illa uerba dicti inſtrumen
ti, quā renouationem, nouamq; conceſſionē, & lo-
cationem &c. nam ea uerba nouamq; conceſſionē,
& locationem referri nequeunt ad poſſeſſionē dua-
rum millium ſeptingentarum tornaturarum locatā,
& conceſſam in perpetuum, quia † quando facta fuit
conceſſio in perpetuum, per renouationem non fit
noua conceſſio, ſeu locatio, aut nouus contractus,
ſed remanet eadem locatio, & conceſſio primo fa-
cta, & renouatio fit duntaxat ad effectum, ne ex lon-
gitudine temporis poſſet eccleſiæ præiudicari, ut uo-
luit Anto. & Abb. in d. c. 1. Alexan. in d. conſi. 165.
& Bald. in d. authen. quas actiones colū. 2. uerba er-
go illa, nouamque cōceſſionem & locationem ſunt
neceſſario referenda ad poſſeſſionē tornaturarū tre-
centarum, & ſeptem factam ad terminum nouem
annorum ad renouādum de nouēnio in nouēnium,
quia cum illa ſit facta ad non longum tempus cum
pacto renouationis, quot ſunt nouennia, tot ſunt
nouæ locationes, nouique contractus renouandi ta-
men: & ſic finito uno nouennio dicitur finita loca-
tio, & conceſſio vnius nouennij, & facta renouatio-
ne, incipit noua locatio, & conceſſio, nouuſque cō
tractus, ut uoluit Bald. in l. voluntas. C. de fideicom-
miſ. Abb. & Imol. in d. cap. 1. de precar. Bald. in d.
l. vnica colum. antepenulti. l. item quæritur. §. fina.
cum ſequen. & ibi Paul. Caſtr. & alij. poſt Bart. Alex.
in d. conſil. 165. poſt Angel. in d. conſil. Verba igi-
tur illa inſtrumenti quam renouationem, nouam-
que conceſſionem, & locationem ſtant reſpectiuè,
&, ut dictū fuit, ad præcedentia ſunt reſpectiuè refe-
rēda, alioquin ſtarēt ſuperfluè, & implicare viderent̄.
¶Nec prędictis obſtat, quòd in inſtrumento dicitur
ad renouandum &c. ac etiam dicitur, & dictis no-
uem annis reuolutis renouandum ſucceſsiuè de no-
uem annis in nouem annos: & ſimiliter dum in in-
ſtrumento facta fuit locatio tornaturarum duarum
millium, & quingētarum in perpetuum ad renouan-
dum perpetuo; & ſic vtroque caſu locatio dicitur fa-
cta ad renouandum, ſed reſpectu locationis tornatu
rarum 2500. intelligitur, ut non obſtante renoua-
tione dicatur una tātum locatio, & unus contractus,
ergo idem reſpectu locationis tornaturarum trecen-
tarum, & ſeptem, ut pariformiter determinentur.
20 Quia reſpondetur primo, † quòd hæ duæ locatio-
nes ſub diuerſis diſpoſitionibus determinantur, &
ſic diuerſæ diſpoſitiones hæc duo reſpiciunt, non au-
tem vna, eademque diſpoſitio, ergo non ſumus ſub
regula ſumpta ex l. nam hoc iure. ff. de vulga. & pu-
pilla. immò ex quo diuerſæ diſpoſitiones illa duo re-
ſpiciunt, debent diuerſimodè, & difformiter deter-
minari, argumento d. l. nam hoc iure, ubi hoc pro-
21 batur. Pręterea dico, † quòd renouari non ſolum
dicitur illa conceſsio, & locatio, quæ ſemper vna eſt,
& ſemper durat, ut per Anto. & alios in d. cap. 1. de
precar. cum ſimilibus, ſed etiam illa, quæ iam fini-
ta eſt, & extincta, iterumque eidem, aut conſorti, ſeu
filijs conceditur, ut eſt text. ibique glo. in cap. 2. de
feudis, & ibi Imol. & alij in notabilibus, glo. in cap.
non ſatis. 34. quæſtio. 2. in cap. per tuas, per illum
textum de donatio. & in capitu. cum uenerabilis, de
cenſibus: ergo uerbum renouatio ſe ad utrumque
habere poteſt. Si tamen de renouatione mentio fie-
ret ad differentiam nouæ conceſſionis, & locatio-
nis, prout facta fuit in caſu noſtro, ueluti dictum
eſt, tunc uerbum renouatio comprehenderet ſolum
caſum, quādo fieret ſimplex renouatio īſtrumēti, nō
autē cōceſſionis, & locationis, ne uerba ſtarēt ſuper-
fluè, argumēto l. ſi quando. ff. de legat. 1. cū ſimilibus.
¶Non obſtant illa uerba dicta locatione durāte, quia
exponi debent, hoc eſt dicto tpe locationis durāte, ut
ſenſus ſit, ꝙ durāte dicto tpe locationis faciēda ſit re-
nouatio, quaſi illo finito, ac etiā elapſo menſe, de quo
poſtea ſubiūgit, ſit faciēda renouatio, & nō ultra, uo-
lente tamen ipſa eccleſia, ut ſupra declaratum fuit:
& hæc declaratio eſt neceſſaria, ſtantibus præmiſſis.
¶ Nec aduerſatur prædictis, quòd per illa uerba uſ-
que ad tertiam generationem, quæ reſpectu loca-
tionis tornaturarum trecentarum, & ſeptem pro-
lata fuerunt, illa locatio ad longum tempus facta
cēſeatur, & ſic vnica tantum dicatur locatio, & con-
ceſſio renouanda tamen de nouennio in nouen-
nium per prædicta, & maximè ex not. per Abbatem,
Imolam, & Antonium in dicto capit. 1. de precar.
22 quia reſpondetur, † quòd illa uerba uſque ad tertiam
generationem ſtatim fuerunt reſtricta, & limitata
per expreſſionem certi temporis determinati, ui-
delicet nouem annorum: per quam expreſſionem
certi temporis ea uerba uſque ad tertiam generatio-
nem dupliciter declarantur, & reſtringuntur, pri-
mò, quòd renouationes non poſſint fieri ultra di-
ctam tertiam generationem, & ſic ne dictæ reno-
uationes in infinitum procederent: ex hoc tamen

non in ſertur, unam tantum dici locationem, & concesſionem uſque ad illam tertiam generationem duraturam, ex quo alia uerba magis expreſſa, & ſpecifica, uidelicet ad terminum nouem annorum, & alia, ut ſupra, ponderata contrarium inferunt, quòd tot dicantur conceſſiones, quot fierent renouationes: ſimulq́ue ſtare poteſt, quòd renouationes in infinitum etiam ſint faciendæ, & tamen per renouationem ſemper nouæ conceſſiones fiant, ut ſupra dictum eſt. Secundo præſuppoſito, prout uerum eſſe arbitror, quòd conceſſio dictæ poſſeſſionis tornaturarum trecentarum, & ſeptem fuerit facta ad terminum nouem annorum renouandorum &c. & conſequenter in quolibet nouẽnio noua iudicat̃ facta conceſſio, & locatio per prædicta, tamen reſpondeo, ꝙ ex quo euenire poterat, quòd durante etiam primo nouennio, & ſic cõceſſione illius nouennij, tertia generatio ceſſaret ꝑ mortẽ nominatorũ expreſsè in cõceſſione, qui ſine filijs infra illud nouennium, & ante eius finẽ deceſſiſſent, ideò conuentũ fuit, ꝙ locatio ipſa tũc non eſſe duratura ultra dictam tertiam generationẽ, q̃ forte ante illud nouenniũ per mortem, aut aliũ caſum ipſorum conductorũ finita eſſet: & qm̃ hic caſus potuit euenire, ideò contrahentes illũ in conſideratione habere potuerunt, prout habuerũt, nõ aũt ꝙ ipſi per ea uerba uſq; ad tertiã gñationẽ uoluerint intelligere, ꝙ una tm̃ eſſet locatio duratura, quouſq; ip̃a tertia generatio durauerit, hoc.n. fortè poſſet ꝓcedere, qñ ſimpliciter locatio uſq; ad tertiã gñationem facta fuiſſet, ut in auth. ſi quas, cũ ibi not. per Bal. in 1. col. C. de ſacroſan. eccl. & in corpore, vñ ſumitur, iũctis ijs, q̃ habent̃ per Antonium in d. c. 1. & per Alex. in d. conſi. ſecus eſt in caſu occurrẽti, in quo nõ ſimpliciter facta fuit uſq; ad tertiã gñationẽ, ſed cum expreſſa adiectione certi temporis non longi, uidelicet ad terminum nouem annorum. Et ex p̄dictis, iudicio meo, plura dubia, q̃ cõtra eccleſiã cõſiderari poſſent, reſoluta remanent. In reliquis ad eleganter dicta ab alijs excellẽtiſſimis aduocatis me remitto. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Emphyteota res à domino ciuiliter & ab emphyteota naturaliter poſſidetur.*

2 *Emphyteota reſpectu ſuæ naturalis poſſeſſionis aduerſus dominũ locatorem in poſſeſſorio retinẽdæ vti poſſidetis obtinere debet, & econtra dominus, & locator reſpectu ſuæ ciuilis poſſeſſionis aduerſus emphyteotam, pronunciariq́ue debet, vti poſſidetis, ita poſſideatis.*

3 *Emphyteota, & fructuarius ſi in eorum naturali poſſeſſione turbentur à domino ciuilem habente poſſunt contra eum interdicto vti poſſidetis agere & obtinebunt.*

4 *In interdicto uti poſſidetis exceptio dominij, ſeu proprietatis non admittitur.*

5 *Hæres emphyteotæ, & in emphyteoſi ſuccedens à non petita renouatione excuſatur, & à iure ſuo non cadit, quamuis ſcire ſe eſſe emphyteotam.*

6 *Renouationem petere emphyteota regulariter non tenetur, niſi ex pacto.*

7 *Emphyteota poſtquam rem emphyteoticam acquiſiuit, & diu poſſedit, ad præſtationem alicuius laudemij non tenetur, etiam ſi poſtea renouationem petijſſet.*

Laudemium quando, & à quo domino debeatur.

8 *Locatio in emphyteoſim perpetuam ad tempus decem annorum, non obſtantibus, renouationibus, quæ fierent, vnà durat locatio: ſecus ſi ſimpliciter facta fuiſſet ad nouem, vel decem annos, et illis finitis ad alios nouem, vel decem annos.*

9 *Dominus, & rector eccleſiæ non collegiatæ recipiendo ab emphyteota, & hæredibus ſuis ſingulis annis canones debitos ſimpliciter, & abſque proteſtatione, ac reſeruatione iurium omnem caducitatem remiſiſſe videtur.*

10 *Locatione facta ad nouem annos, & illis finitis ad alios nouem annos, tot ſunt locationes, quot ſunt nouennia.*

11 *Locatio ad nouem annos, & ad breue tempus fa[cta] alienatio.*

12 *Emphyteota ob locationem ad nouem annos fa[ctam] cidiſſe non dicitur.*

13 *Locatio in emphyteoſim ſimpliciter facta alicui [...] filijs, & hæredibus facta.*

14 *In feudis, & in emphyteoſi eccleſiæ quis filijs, [...] rere dicitur.*

EPITOME.

EMPHYTEOTAM ob non petit[a]nem, nec non propter locationem fa[ctam] annos, & illis finitis ad alios nouem a[...] non cecidiſſe in caſu huius conſilij pr[...]

CONSILIVM CXVI[...]

QVAMVIS de ſimplici fu[...]ptione requiſitus, tamen non [...]uiter quidem non nulla add[...] poſſeſſorium concernentia [...]

1 ris certiſſimi ſit, † ꝙ dominus rẽ emph[...]liter, emphyteota verò naturaliter poſſi[...] l. 3. §. ex contrario, ff. de acq. poſſ. & in l. [...] duobus uehiculũ, ff. cõmoda. verum en[...]

2 emphyteota reſpectu ſuæ naturalis poſſ[...]uerſus dñm locatorem in poſſeſſorio ret[...] uti poſſidetis uocatur, obtinere debeat, & [...]minus, & locator reſpectu ſuæ ciuilis poſſ[...]uerſus emphyteotã, vt ẽ tex. cũ ibi no. per [...]sè in l. fi. ff. vti poſſi. & iõ ad officiũ iudici[...]nũciar̃, vti poſſidetis, ita poſsiedeatis [...]didit Bar. in l. 1. §. quod ait prætor, in 2. co[...] contingit, ꝙ vterq; poſſidet, ff. eo. ti. [...] vnus iuſtè poſſideat ciuiliter, & alius [...] iuſtè vt ſunt dominus, & fructuarius, [...]phyteota: † & tunc ſi habens naturale[...]

3 turbetur in ſua poſſeſſione à domino [...] põt is agere contra dominum interdicto [...]tis, & debet obtinere, vt per Bar. in dictis [...]

4 in hoc iudicio, ſeu remedio nõ poteſt oppo[...]ptio dominij, ſeu proprietatis, vt fatentur [...]mè Bar. in l. naturaliter, §. nihil cõe, ff. de a[...] traditur per canoniſtas in c. licet cãm. de [...] enim poteſt, vt alter poſſideat, & domin[...]ter verò dominus quidem ſit, ſed non poſſi[...] l. 1. §. fieri, ff. vti poſſide. ¶Quo verò ad a[...]rita cauſæ concernentem, vtrum emph[...]tur à poſſeſſione, & iure ſuo cecidiſſe ob n[...] renouationem, necnon propter location[...] ad nouennium cum pacto de renouand[...]tem emphyteoſis ſit finita; quamuis plur[...]cta per dominum Conſultorem dici poſſe[...] breuibus agam, & ꝙ ob non petitam reno[...] non dicatur cecidiſſe, conſidero, ꝙ ſi cadu[...]ſideret̃ reſpectu domini Antonij, is cecid[...]

5 poteſt, quia † & ſi ipſe ſciuit ſe vt hæred[...] Ioannis eſſe emphyteotam, quoniam vi[...]torem tanquam emphyteotam ſoluere c[...] quia ſibi denunciatum fuiſſet, uel aliter [...]tiã habuiſſet, tamen non ſequitur, ꝙ ipſe [...]tione facienda notitiam habuerit, & ꝙ [...]ceſſionis inſtrumenti ad illam petendam, [...]demium ſoluendum teneretur, nam qui [...]rius ſuccedit, iuſtã ignorantiæ cauſam dic[...]re, l. qui in alterius, ff. de regul. iur. Nec ſ[...]uit ſe teneri tanquã emphyteotã, ergo ſci[...] ad petendã renouationem, ſeu ad ſoluẽd[...]

6 quia † de iure cõi, & regulariter, niſi ex pacto [...]teota ad petendam renouationem non te[...] docto. in c. 1. de precar. & in l. 1. C. de iure [...]